

al-ḥusn-uṣ ṣarīḥ fi mi'at-i malīḥ

صفتی، خلیل بن ایبک، ۶۹۶ - ۷۶۴ قمری
safadī, xalīl ibn-e ībak (1297 - 1363)

ناظم، چون اشعاری را در مدح غلامان و ندیمان دیده، و کتابی که جامع این اشعار باشد نیافته، این کتاب را مشتمل بر اشعار شعرای بزرگ که درباره ۱۰۰ نفر از غلامان سروده‌اند با افزودن اشعاری از خویش، جمع آوری نموده است.

[دنا ۶۴۹/۴؛ الاعلام ۳۱۵/۲-۳۱۶؛ کشف الظنون ۶۶۷/۱]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۷۷۳/۱

آغاز: اما بعد حمدالله علی ما وهب و منح من الفكر الذی انتجس بدقه المعانی وانتخب؛

نسخه اصل: کتابخانه واتیکان-رم ۱۱۴۲؛ خط: نسخ نازیبا، کا: محسن بن علی بن محمد بن حسین، تا: ۱۱۸۹ق؛ مجدول؛ ۵۴گ (۲-۵۵) [عکسی ف: ۲-۴۵۲]

● حسن الظن بالله / حدیث / عربی

ḥusn-uṣ ḥann bi-l-lāh

ابن ابی الدنیا، عبدالله بن محمد، ۲۰۸ - ۲۸۱ قمری
ebn-e abe-d-donyā, 'abd-ol-lāh ebn-e mohammad (824 - 895)

مجموعه‌ای است مشتمل بر روایات مروی از پیامبر اکرم (ص) و کبار صحابه حضرت در اینکه عبد همیشه باید به خداوند متعال خوش گمان باشد و از عنایات حضرت باری تعالی نومید نگردد. در این نسخه بر خلاف آنچه حاجی خلیفه در کشف الظنون بیان داشته سلسله اسانید ذکر گردیده است.

چاپ: قاهره، ۱۹۳۵م

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۸۰۹۰

آغاز: بسمله. حدثنا ابوبکر عبدالله بن محمد بن عیید بن ابی الدنیا قال [حدثنا]نا خلد؛ انجام: قال ان الله عتقنا من النار فی کل یوم و لیلۃ ... هذا آخر کتاب حسن الظن بالله ... انتهى المراد نقله و الحمد لله علی کل حال

خط: نستعلیق تحریری، بی‌ک، تا: قرن ۱۱؛ اهدایی: رهبری، دی ۱۳۸۰؛ کاغذ: نباتی، جلد: مقوای ۶گ، اندازه: ۳۲/۸×۲۲/۳سم [اهدائی رهبر: ۲-۱۳۱]

● حسن العتاد الی صالح العباد / شعر / عربی

ḥusn-ul 'atād ilā ṣālīḥ-il 'ibād

ویسی، احمد بن هاشم، - ۱۲۶۹ قمری
veysī, ahmad ebn-e hāšem (- 1853)

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۶۱/۲ عکسی

مشترک پاکستان ۹۶۴/۴). مؤلف در تاریخ آن گفته: عقل تاریخش پس از اتمام گفت xx نسخه زیبای حسن دلربا. مؤلف از مردمان هند و پاکستان است.

قم؛ کتابخانه؛ شماره نسخه: ۲۵۹۴-۱۴/۴۴

آغاز: به برهان لوکشف الغطاء لما ازددت یقینا هر صفت مستور منکشف والنعم ما قال المولوی المعنوی قدس سره العزیز: گر شود یک اسم غایب از ولی xx آن زاستغراق دان نه از جاهلی؛ انجام: میر شرف الدین حسین فیاض فی هذا الحال / چون فنا در جلوه آید عشق گیرد رنگ حسن xx نبض بلبل گر شود ساکت رگ گل می‌شود. تمت ...

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز؛ جلد: گالینگور سبز، ۸۱گ، ۱۶ سطر، اندازه: ۲۵×۱۵سم [ف: ۳-۱۶۲۶]

● حسن السمیت فی الصمت / اخلاق / عربی

ḥusn-us samt fi-ṣ ṣamt

سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ قمری
soyūfī, 'abd-or-rahmān ebn-e abī-bakr (1446 - 1506)

احادیث و اشعاری که درباره سکوت و سخن نگفتن وارد شده، از کتاب «الصمت» ابن ابی الدنیا عبدالله بن محمد بغدادی (-۲۸۱) تلخیص نموده و چیزهایی بر آن افزوده است. چاپ: محقق: نجم عبدالرحمان خلف، بیروت، دار المامون، ۸۴ص، ۱۴۰۵ق.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۴۷۲

آغاز: الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی، هذا جزء لطیف لخصته من کتاب الصمت لابن ابی الدنیا مع زوائد علیه؛ انجام: ان لامنی لائم فی الصمت قلت له xx حبس الفتی نطقه حذراً من الندم

خط: رقعی، بی‌ک، تا: قرن ۱۲؛ جلد: مقوایی، ۱۰گ، ۲۱ سطر، اندازه: ۲۰×۱۵سم [ف: ۴-۱۴۷۲]

● حسن الصباغة فی فن البلاغة / معانی بیان / عربی

ḥusn-uṣ ṣabāga fī fann-il balāga

جعبری، ابراهیم بن عمر، ۶۴۰ - ۷۳۲ قمری
ja'barī, ebrāhīm ebn-e 'omar (1243 - 1332)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۰۴۷/۱

خط: نسخ، کا: فخرالدین بن نظام الدین حسینی گرگانی، تا: قرن ۸ و ۹، جا: الخلیل؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج مشک، ۱۷گ (۱-۱۷ر)، ۱۹ سطر (۱۳×۹)، اندازه: ۱۹×۱۳سم [ف: ۱۶-۴۳۸]

● الحسن الصریح فی مائة ملیح / شعر / عربی

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد سیزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276251

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲

ابراهیم، چاپ جدید، دو جزء، ۱۳۸۶-۱۳۸۷، ۶۱۰+۴۴۸ص.

(۳۶۱)، اندازه: ۲۷/۵×۱۶سم [ف: ۳۶-۴۱۴]

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۷۷۸۹
آغاز: بسمله. و به نستین، قال الشيخ الامام العالم العلامة وحيد؛
انجام: سبحان ربك العزه عما يصفون ... الحمد لله رب العالمين
خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۲ [رایانه]

● حسن الآلی و الدرر بإيجاز المختصر / حدیث / عربی
ḥusn-ul la'ālī wa-d durar bi-ījāz-il muxtaṣar
زرقانی، محمد بن عبدالباقی، ۱۰۵۵ - ۱۱۲۲ قمری
zorqānī, mohammad ebn-e 'abd-ol-bāqī (1646 - 1710)
در حدیث به ترتیب حروف تهجی.

● حسن المدد فی معرفة فن العدد / علوم قرآن / عربی
ḥusn-ul madad fi ma'rifat-i fann-il 'adad

جعبری، ابراهیم بن عمر، ۶۴۰ - ۷۳۲ قمری
ja'barī, ebrāhīm ebn-e 'omar (1243 - 1332)

رساله ای است مشتمل بر «مقدمه»، نه «باب» و «خاتمه»: مقدمه در دو «فصل»: (۱) کیفیت نزول القرآن، (۲) فی حد الحروف و الکلمة و الآیة و السورة و القرآن و اشتغال کل منها؛ باب ۱. الآخبار الدالة علی الاعتناء بالعدد؛ ۲. ائمة العدد؛ ۳. السناد؛ ۴. جملة السور المختلف فی عدد آیها؛ ۵. ذوات النظر فی الآی و الکلم (سه فصل)؛ ۶. فیما انفرد بعده من الآی؛ ۷. ضابط يعرف الفواصل؛ ۸. السور المدینه و المکیة و الآیات السفریة؛ ۹. ذکر فواصل آی السور سورة سورة علی ترتیب المصحف العثماني؛ الخاتمة فی عدد کل حرف من حروف المعجم علی ترتیب مخارجها.

آغاز: بسمله، الحمد لله الذي انزل القرآن مفصلا سور و آیات ... و بعد فلما توقفت معرفة بعض وجوه القراءات و جملة من المسائل الفقهيات علی کل من الاربعة المتقدمات ... فالت ذلك فی کتاب مشتمل علی تسعة ابواب ... و صدرت الابواب مقدمة ... [دنا ۶۵۰/۴]

مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۱۵۶/۲

خط: نسخ، کا: محمد مراد، تا: شوال ۱۱۳۹ق؛ جلد: مقوا، ۲۴گ،

۱۵ سطر (۱۴×۷)، اندازه: ۲۱/۵×۱۴سم [ف: ۱-۳۰۷]

مشهد؛ مولوی؛ شماره نسخه: ۱۵۶

همان نسخه بالا [نشریه: ۵-۲۴]

● حسن المآب / منظر / عربی

ḥusn-ul ma'āb

توننی، عبدالله بن محمد، - ۱۰۷۱ قمری
tūnī, 'abd-ol-lāh ebn-e mohammad (- 1661)
رساله ای است در منطق و بیشتر از دلالت الفاظ در آن بحث شده است، شعرهای فارسی در آن گواه آمده و مؤلف شیعی است و از سید شریف در آن یاد شده است.

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۷۴۶

آغاز: بسمله، الحمد لمن بعث فی الامین رسولا منهم ... اما بعد یا قوم انی عبدالله آتانی الکتاب و جعلنی خیرا ... لما کانت فی تحقیق اللفظ اقوال مختلف التمس منی بعض الاحباب ان اشرح نبذة فی هذا الباب ... و شرعت فی هذا الکتاب ... و سمیته بحسن المآب و رتبها علی مقدمة و خاتمة و ستة ابواب؛ انجام: هذا آخر ما سنح بالبال مع تفرق الاحوال و ضیق المجال و الحمد لله الملك المتعال.

خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ کاغذ: فستقی، جلد: میشن سرخ،

۳۵گ، ۱۸ سطر، اندازه: ۲۰/۴×۱۵سم [ف: ۱-۱۸۸]

● حسن المحاضرة / تاریخ / عربی

ḥusn-ul muḥāḍira

سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ قمری
soyūtī, 'abd-or-rahmān ebn-e abī-bakr (1446 - 1506)
کتابی است در تاریخ مصر که مؤلف آن را از بیست و هشت کتاب تلخیص کرده است. در آن ذکر انبیاء و ملوک و حکمای که به مصر آمده اند، ذکر اهرام و اسکندریه و فتح مصر توسط مسلمین و صحابه و تابعینی که وارد مصر شده اند و ذکر مدارس و جوامع آن را آورده است.
چاپ: قاهره، دار احیاء الکتب العربیة، محقق محمد ابوالفضل

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۳۷۰۶۳

آغاز: فی ذکر فواصل آی السور سورة سورة علی ترتیب المصحف العثماني لانه المحکم؛ انجام: و آیها ست مدنی و عراقی و سبع مکی و شامی و خلافتها آیه الوسواس لهما. شامل باب نهم است؛ خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز: مهر؛ «عبد ملا ابو بدر ۱۲۱۸» (بیضی)؛ اهدایی: رهبری، مهر، ۱۳۸۶؛ کاغذ: نیاتی فرنگی، جلد: تیماج قهوه ای، ۱۵گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۳×۱۹/۲سم [اهدائی رهبر: علوم قرآن - ۳۵۴]

مشهد؛ شیخ علی حیدر؛ شماره نسخه: ۶۶۱/۱

همان نسخه بالا [مؤید: ۲-۱۶۶]

۲. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۳۱۰۳/۱

آغاز: برابر؛ انجام: الواو خمسة و عشرون، الفأ خمسة و ثمانون و هذا آخر کتاب حسن المدد فی العدد
خط: نسخ، کا: حسین بن محمد اخنخوی، تا: ۶ رجب ۱۱۶۹ق؛ کاغذ: پسته ای استانبولی، جلد: رویه کاغذ عطف میشن، ۲۸ سطر، اندازه: ۲۰×۱۴سم [ف: ۶-۲۲۰]

فهرستگان نسخه های خطی ایران (نخ)؛؛ جلد سیزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276251

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲